

بررسی ابعاد جرم‌شناختی ازدواج زیر سن قانونی: فرصت یا آسیب (مورد مطالعه ۳۱ استان کشور)

عاطفه رحیمی کاهکش

کارشناس مددکاری اجتماعی

چکیده

ازدواج یکی از نهادهای مهم اجتماعی است که نقش حساسی بر تمام ابعاد زندگی انسان دارد و داشتن آمادگی لازم از نظر جسمی و روانی و اجتماعی برای آن ضروری است. به همین دلیل در قوانین حقوقی بسیاری از کشورهای جهان، حداقل سنی برای آن در نظر گرفته شده است. حداقل سن پذیرفته شده برای ازدواج بر اساس مفاد کنوانسیون‌های حقوق کودک و حقوق بشر ۱۸ سال می‌باشد که دارای مقبولیت جهانی در بین اکثر کشورها می‌باشد. با توجه به آثار و عواقب ازدواج زودهنگام و بر اساس شرایط اقتصادی و اجتماعی کشور و همچنین عدم بلوغ فکری و اجتماعی کودکان، ازدواج در این سن نادرست می‌باشد. با وجود مطالبه مکرر جامعه مدنی و فعالان اجتماعی، معضل ازدواج زودهنگام از سوی دولت مسکوت مانده است و گام مؤثری برای مقابله با آن برداشته نشده است. از مهم‌ترین علل ازدواج زودهنگام در ایران حمایت قانونی و حقوقی از پدیده کودک همسری می‌باشد. هنجارهای فرهنگی و سنتی زمانی که از حمایت قانونی و قضایی برخوردار باشند، تشدید شده و مقابله با آن بسیار مشکل خواهد بود. بنابراین ضرورت دارد که در قوانین مدنی و قضایی در باب ازدواج زیر ۱۸ سال بازنگری شود و راه‌کارهای مناسب حقوقی و فرهنگی برای مقابله با آن ارائه گردد.

واژه‌های کلیدی: جرم‌شناختی، ازدواج زیر هجده سال، فرصت یا آسیب، حقوق ایران

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۷، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۰، صفحات ۳۱۳-۳۰۴